

[Aksel Larsen.]

sig om at finde frem til den Løsning, som man fra Regerings og Rigsdags Side syntes at ville have.

Men det er ingenlunde bevist, at dette bliver den bedste Løsning. Jeg er efter mit foreløbige Kendskab til Tingene enig med Teknikerne i, at en total Lukning af Limfjorden mod Vest maa siges at være det sikreste, vil give den største Sikkerhed, der overhovedet kan skabes. Hvis man gør det, arbejder man ikke imod Naturen, men med Naturen. Fejlen er jo, at man ved Thyborøn og i Omegnen dør hidtil har arbejdet imod Naturen. Man troede, da man fandt paa Høfderne, at man arbejdede med Naturen, men det viste sig, at det ikke var helt rigtigt. Hvis man faar lukket totalt, arbejder man med Naturen, fordi den naturlige Tilstand, efter at disse Tanger nu engang er blevet opbygget, og efter at Landet har hævet sig, saa at alt det, vi kalder Vendsyssel og Thy, kom op over Havoverfladen, er, at Limfjorden er lukket mod Vest. Jeg tror derfor ikke, der kan være nogen Tvivl om, at dette er den sagligt set mest forsvarlige Løsning.

Jeg gaar ud fra, at alle Tingets Medlemmer kender Argumenterne for, at der bør forblive aabent, at der helst ingenting bør foretages ud over Digearbejder og Høfdearbejder, eller at man subsidiært i det mindste maa have Skibsfartssluse og Gennemstrømningssluse, vel at mærke en Gennemstrømningssluse saa bred og saa dyb, at man er sikker paa, der kan skaffes praktisk talt den samme Indstrømning i Limfjorden, og at Fjordens Saltholdighed kan bevares. Ingen af disse Dokumenter og Henvendelser er medtaget i Betænkningen, men alle Rigsdagens Medlemmer har faaet dem tilsendt og kender alle Argumenterne fra Bevægelsen: Thyborøn frit!

Nu er det forstaaeligt, at de, hvis umiddelbare Interesser er truet, raaber op — og det skal jeg ikke bebrejde dem. At raabe op er imidlertid ikke altid et Argument, og fordi der raabes højest fra dem, der bor ved Thyborøn, og fra en Del af de vestlige Limfjordsbyer, er det ingenlunde givet, at de har Ret, eller at man skal rette sig efter dem.

Hvordan ser der nu ud ved Thyborøn? Der ligger en lille Bebyggelse med — jeg tror, det er 1 400 Indbyggere. Nu forestiller man sig, i hvert Fald i København, og navnlig efter det store Fiskertogt herover, at det er en mægtig stor Fiskerby med en mægtig Fiskerbefolkning, og naar man saa ser Sagerne efter, viser det sig, at der bor i alt

132 Fiskere. Thyborøn Havn er naturligvis mere benyttet, end disse 132 Fiskere er i Stand til, for ogsaa andre Fiskere søger derind. Men lad os altsaa se Sagen i Øjnene! Saa stor er Thyborøn. Men foruden Fiskere er der naturligvis Fiskeeksportører og Folk, der arbejder i Fiskepakkerier o. lign.; der er de handlende, som lever af at sælge til Fiskerne, og der findes en hel Del Folk fra Vandbygningsvæsenet, Arbejdsmænd og andre. Og det giver tilsammen 1 400 Indbyggere. Det er en relativt ny By. Flerallet af Indbyggerne er kommet dertil inden for et meget overskueligt Aaremaal, og de er aldeles ikke saa fast bosiddende. Hvis man ser saadan paa det, kunde man sige til sig selv: det er ikke nogen Katastrofe, om disse Mennesker skulde blive nødt til, fordi Kanalen lukkes, at flytte et andet Sted hen; det maa kunne lade sig gøre, naar det drejer sig om en Sag af Betydning for saa stor en Egn.

Hele Thyborøn By er vurderet i Ejendomsskyld til omkring 1 300 000 Kr. Nu ved jeg godt, at med Ejendomsskyld og virkelig Værdi forholder det sig saa som saa; men man kunde altsaa købe alle faste Værdier i Thyborøn for 2—3 Mill. Kr. Værre er det ikke. Ligger det saa ikke nær at sige: hvis det drejer sig om Thyborøn, kunde man tage og lade Staten købe hele Pibe-tøjet; saa kunde de paagældende flytte et andet Sted hen, hvor man gav dem Mulighed for at udøve deres Erhverv. Det vilde være en langt billigere Løsning, og det er vist uforsvarligt at give en 100 Mill. Kr. ud for at bevare det dør.

Saa siger man imidlertid: ja, men det søgaaende Fiskeris Interesser! Jeg skal ingenlunde underkende dem; jeg mener tværtimod, at man ofrer dem alt for lidt Opmærksomhed her i dette Land, som har større Muligheder end mange andre Lande for netop at drive søgaaende Fiskeri. Det søgaaende Fiskeris Interesser er imidlertid ikke, og kan ikke være udelukkende knyttet til, om der ligger en Fiskerihavn nøjagtig ved Thyborøn. Det maa være muligt at anbringe den Havn et andet Sted, saa Fiskerne derfra kan fare ud og bringe Rigdomme hjem til Landet. Jeg synes, man skulde undersøge, om ikke en saadan Løsning var at foretrække.

I øvrigt vil jeg ogsaa sige, naar man nu taler om Fiskeriets Interesser, at det danske Fiskeris Interesser staar og falder ikke med, om der er en Havn ved Thyborøn, eller om Havnen ligger ved Hanstholm, og staar og falder ikke med, om der er aaben Indsejling til Limfjorden fra Vest. Selv om det